

другъ езикъ, не рѣдко сж ставали жертви на измама дори отъ свои съселени. Между италианцитѣ, различнитѣ измами отъ тоя „националенъ“ духъ се наричатъ „измами по американски“ (all' americana), на пукъ вѣроятно на американцитѣ, които не безъ малко право приписватъ всичко криминално на чужденцитѣ. (Въ южна Америка ги наричатъ „en cuento del tío“ (чичовата приказка). (На пристигване или на тръгване отъ Америка любезния съотечественикъ съвѣтва познатия или непознатъ емигрантъ да си турятъ спестенитѣ пари въ обща касичка, та по тоя начинъ и двамата да я вардятъ. Довѣрчивия се съгласява, а измамвача слѣдъ като я заключи — взема ключа съ себе си, и прѣдава касичката на първия. Майсторски послѣ замѣства касичката съ пари и туря на нейно мѣсто друга — пълна съ дрънкалки или гвоздеи. Другъ услужва на съотечественика съ адреса на извѣстенъ нему ханъ, държанъ сжщо отъ съотечественници, които, като пристигне или тръгне отъ него, го съвѣтватъ да си прѣпаше паритѣ въ кимеръ, и даже му прѣдлагатъ такъвъ на износна цѣна, като му помагатъ дори да го запаше здраво; въ това врѣме отвличатъ вниманието му подъ нѣкой претекстъ, и вмѣсто кимеря съ пари, прѣпасватъ му другъ — пълень съ олово. Другъ срѣща съотечественика и го пита за адреса на нѣкого, на нѣкоя черква или здание, но понеже за да се отзове на тѣй искания адресъ рискувалъ да го обератъ нѣкъдѣ, прѣдлага си кесията съ пари да я пази първия, като за гаранция му иска една „незначителна“ сума срѣщу тѣй прѣдадената „голѣма сума“ на съхранение. Наивния чака, чака и най-послѣ се задоволява да възнагради касиерството си съ кесия отъ непотрѣбности или портофейлъ съ пѣстри хартии).
